

Az MGVYOSZ Louis Braille emlékérmese 2011 évben

Dr. Baranyi Imréné

Dr. Baranyi Imréné Kéleshalmon született, iskoláit Császártöltésen, Baján és Debrecenben végezte.

1987 őszétől az MGVYOSZ Jász-Nagykun-Szolnok-megyei tagszervezetének titkári tisztségét töltötte be.

88-ban létrehozta a megyeszékhelyen a látássérültek számára a „Segítő kezek” klubját, majd a megyében a területfelelősi hálózatot. A területi vezetők az ő példáját követve szintén kis klubokat hoztak létre városukban és azok térségeiben, egységesebbé téve ezáltal a sorstársak csoportját, megélénkítve a közöttük és velük zajló kommunikációt, ezzel is színesítve életüket.

A „Segítő kezek” klubja létrejötte hozta az ötletet az első módszertani találkozó megszervezéséhez, ahol országos szinten látássérült alakuló klubok kaphattak információt a szolnoki klub működésének mikéntjéről – ez a találkozó komoly fellendülést okozott az ország látássérült klubjainak életében és új klubok létrehozásában -, a később megrendezett módszertani találkozókra pedig már eszmecsere folyt a klubtagok és vezetők között.

Rózsa Dezsővel és Lak Istvánnal 1992 októberében – az Országos Szövetség kiadásában – létrehozta a vak és gyengénlátó költők és írók antológiáját, „Óda a fényhez” címmel, melyben saját művei is megjelentek. Az antológiából készült irodalmi összeállítással az ország szinte minden nagyobb városában hirdették a sorstárs irodalom létjogosultságát.

1989–2000 között több országos vetélkedőt szerveztek. „Hogy súlya legyen a szónak” címmel. Rózsa Dezsővel országos műveltségi játékokat szervezve jutottak el az „Itthon vagyok”, a magyar honfoglalás milécentenáriumi évfordulója alkalmának kapcsán összeállított irodalmi műsor bemutatójához, ami nagy sikert aratott.

Hivatali munkásságában meghatározó volt emberközpontúsága, mindig arra törekedett, hogy minél több emberhez, minél hamarabb és közvetlenebb módon jusson el minden információ, ezt szolgálta az évente minden nagyobb megyei városban megrendezett információs nap, a családlátogatások célja pedig a személyes kapcsolat építése, a megszervezett kirándulásoké pedig ennek stabilizálása, elmélyítése. Szintén sorstársainak és sorstársaiért szervezett évente egy nagy közös rendezvényt, eleinte farsangot, ezt 2004-től az egészségnevelési nap váltotta fel, amely egy sokrétűbb rendezvény, ingyen sportolási és szűrő vizsgálatokkal lehetőségekkel, színesítve.

2004-ben a tagszervezet megyei egyesületté alakult át, melynek elnökévé választották. Ugyanebben az évben hozta létre egy szolnoki idős hölgy hagyatékából a „Fényforrás” alapítványt, mely a megyében élő látássérültek önálló életvitelét segítő eszközökhöz nyújt anyagi támogatást a pályázóknak.

2007-ben kidolgozta a „Bőröndbe zárt sötétség” nevet viselő projektet, mely azóta is egyedülálló országunkban, mivel a többi hozzá hasonló folyamatosan fenntartott szemléletformálást folytató projektekkel szemben nem helyhez kötött. Lényege, hogy bő-

röndökben utaztatnak helyszínről helyszínre kellékeket egy olyan elsötétített szobához, melyben aztán az odalátogatók mindennapi tevékenységeket folytathatnak vakon, vak emberek felügyeletében. A sötét szobának előszobája is van, ahol a Braille-írással ismerkedhet és vakvezető-kutyával közlekedő látássérülttel találkozhat az érdeklődő.

Ugyanebben az évben jelent meg a „Segítségel könnyebb” címet viselő, ugyancsak látó társaink felé nyitás szándékával összeállított füzet, melyet saját ötlete alapján készített el.

A „Bőröndbe zárt sötétség”-ből nőtte ki magát 2009-ben a „Vakbarát településért” projekt, melynek szerves részei: a „Bőröndbezárt sötétség” amivel iskolába, az „Erre csörög a dió” ennek óvodába vihető változata, családlátogatás, kórházakban és önkormányzatokban folytatott eszmecsere arról, hogy hogyan segíthetnek egy látássérült embernek.

A különböző projektekkal a megyei egyesület munkatársai és az egyre több önkéntes mai napig járja a megyét, mindenhol nagy sikert aratva.

Budapest, 2011. október 14.

Magyar Vakok és Gyengénlátók
Országos Szövetsége